

РЕШЕНИЕ

№ 75

гр. Кюстендил, 01.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, Ш-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Мая Анд. Миленкова

при участието на секретаря Даниела Й. Кирилова
като разгледа докладваното от Мая Анд. Миленкова Административно наказателно дело № 20231520200921 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 58д и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление /НП/ № 23-1139-001685, издадено на 19.07.2023г. от Началник сектор в ОД на МВР – гр.Кюстендил, сектор „Пътна полиция“, упълномощен със заповед № МЗ 81213-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи, с което на С. В. А. , с ЕГН - ***** от гр.Кюстендил са наложени административни наказания, както следва : на осн. чл. 175, ал.3, пр.1 от ЗДвП – „ глоба“ в размер на 200 лева и е лишен от право да управлява МПС за срок от 6 месеца.

Жалбоподателят не се явява в съдебно заседания. Упълномощеният от него процесуален представител пледира за постановяване на решение, с което НП да бъде отменено като незаконосъобразно. Твърди липса на субективен елемент от състава на нарушението , за което е привлечен да отговаря А..

Въззиваемата страна – Началник сектор "Пътна полиция" при ОД МВР Кюстендил, се представлява от ю.к. Б., упълномощена по делото.

Оспорва жалбата и моли НП да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, изхожда от легитимирана страна и е насочена срещу подлежащ на обжалване акт, поради което се явява процесуално допустима. Разгледана по същество, същата се явява ОСНОВАТЕЛНА. За да достигне до този извод, настоящият съдебен състав съобрази следното:

Обжалваното Наказателно постановление е издадено против С. А. за това, че на 08.04.2023 г. , около 04:00ч. в гр. Кюстендил, по ул. „София“ в гр. Кюстендил е управлявал лек автомобил м. „Ауди“, модел „А3“, с рег. № *****, собственост на Д. С., като е допуснал следното нарушение , установено при извършената проверка и направена справка в сектор ПП при ОДМВР Кюстендил,- управлява МПС, което е със служебно прекратена регистрация по чл. 143, ал.15 от ЗДвП.

Проверката е извършена от служителите на сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР Кюстендил – свидетелите Р. С. и О. Г..

На мястото на проверката на водача е съставен АУАН, който му е връчен срещу подпис.

С този АУАН е поставено началото на административнонаказателното производство срещу жалбоподателя, като е ангажирана отговорността му за нарушение по чл. 140, ал.1 от ЗДвП.

На 22.04.2023г., с резолюция, на осн. чл. 33, ал.2 от ЗАНН административнонаказващият орган е прекратил образуваното пред него производство в частта по т.1 , като е приел, че описаното в АУАН съставлява престъпление.

На 11.07.2023г. прокурор от КРП, с Постановление е отказал да образува досъдебно производство за престъпление от общ характер по чл. 345, ал.2, вр. с ал.1 от НК, приемайки, че липсва субективен елемент от състава на престъплението .

Въз основа на цитираното Постановление и на осн. чл. 36, ал.2 от ЗАНН началник група в ОДМВР –гр. Кюстендил, сектор Пътна полиция“ издал атакуваното НП.

В хода на съдебното следствие са разпитани свидетелите на административнонаказващия орган – С. и Г., които описват извършването на проверката и установеното в хода ѝ нарушение.

Горната фактическа обстановка съдът приема за несъмнено установена от събраните по делото писмени и гласни доказателствени средства.

На база така установените фактически обстоятелства, след преценка на събраните доказателства, обсъдени поотделно и в съвкупност, съдът намира следното от правна страна:

При издаване на обжалваното постановление са спазени формалните изисквания на ЗАНН и не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до отмяната им. Санкционният акт е издаден въз основа на прокурорско постановление за отказ за образуване на наказателно производство.

Обстоятелствената част на НП сочи, че изпълнителното деяние по обвинението е свързано с управление на МПС, което не е регистрирано по надлежния ред, поради служебно прекратяване на неговата регистрация.

Установи се по безспорен начин, че процесния автомобил е бил служебно deregистриран на 24.05.2022 г. тъй като , според актосъставителя и АНО, в законоустановения срок не е била извършена /заявена пред КАТ/ промяна в собствеността на автомобила.

Неизвестно остава обаче за съда, какво е наложило този извод на актосъставителя, респ. на органа наложил административното наказание . На първо място в АУАН и НП са посочени различни собственици на МПС, с което се твърди, че е извършено нарушението . Ако контролните органи не са изяснили по несъмнен начин кой е собственик на МПС, респ. кога то е придобито от това лице, то няма как да се изчисли законовия срок от 2 месеца в рамките на който приобретателя да има задължение да заяви пред КАТ промяната в собствеността.

От значение за обективната съставомерност на нарушението е дали

действително са били налице предпоставките за служебното deregистриране на автомобила, което от своя страна е значимо за субективното възприятие на жалбоподателя за това дали е правомерно поведението му като водач на това МПС.

В АУАН е посочено че собственик на процесното МПС е М. Ф.М.. Според НП негов собственик е Д. С.. Певече информация относно историята на описания автомобил се съдържат само в постановлението на РП за отказ да се образува ДП. Според прокурорския акт Д. С. закупила автомобила през м.март.2022 г. , а месец по-късно, т.е. през м. април 2022 г. съпругът ѝ го продал на „неизвестно лице“, без да е изповядана сделка пред нотариус за тази продажба. Според АУАН и НП регистрацията на автомобила е служебно прекратена на 24.05.2022 г., т.е. след като С. е станала собственик на автомобила, поне според отразеното в Постановлението на КРП. Последният факт, а именно прехвърлянето на собствеността на процесното МПС на Д. С. , съдът също намери за недоказано, доколкото не бяха представени никакви доказателства в подкрепа на това твърдение, а при липсата на смяна на собственика не се налага и заявяване пред КАТ на сменената собственост.

Отделно от горното, дори да бе доказано законосъобразното прекратяване на регистрацията на автомобила, поради недеклариране на промяна на собственика му , то по несъмнен начин вмененото във вина на А. административно нарушение не е съставомерно от субективна страна.

Съгласно чл. 143, ал. 15 от ЗДвП, служебно, с отбелязване в автоматизираната информационна система, се прекратява регистрацията на регистрирано МПС на собственик, който в двумесечен срок от придобиването не изпълни задължението си да регистрира превозното средство.

Доказателствата по делото не позволяват формирането на извод, че С. А. е знаел за служебно прекратената регистрация на процесния автомобил, поради което не може да се формира несъмнен извод, че е осъзнавал общественотоопасния характер на извършеното от него действие по управление на автомобила и не е предвиждал или допускал настъпването на общественотоопасни последици. От своя страна, липсата на субективна страна от състава на нарушението по чл. 175, ал. 3, във връзка с чл. 140, ал. 1 от ЗДвП прави деянието, осъществено от въззивника, несъставомерно. Налице е т. нар. извинителна грешка по смисъла на чл. 14 от НК, според който : „ (1)

Незнанието на фактическите обстоятелства, които принадлежат към състава на престъплението, изключва умисъла относно това престъпление; (2) Тази разпоредба се отнася и за непредпазливите деяния, когато самото незнание на фактическите обстоятелства не се дължи на непредпазливост; във връзка с чл. 11 от ЗАНН, тъй като липсва умишъл за извършване на нарушението, доколкото на А. не е известен фактът на deregистрация на автомобила, който факт принадлежи към състава на разглежданото нарушение.

За наличието на непредпазливост е нужно деецът да е бил длъжен и да е могъл да предвиди общественотоопасния резултат, като възможността на лицето да предвиди и предотврати резултата се преценява конкретно за всеки отделен случай и то в рамките на дължимото поведение, т. е. на това поведение, което се изисква в подобни случаи. Като ползвател на процесното МПС С. А. е длъжен да установи дали същото отговаря на всички законови изисквания, преди да започне да го управлява. В разглеждания случай водачът не би могъл да предвиди неправомерния резултат, а именно, че управлява служебно deregистрирано МПС, защото обективно не е могъл да узнае, че процесния автомобил е със служебно прекратена регистрация от 24.05.2022 г. В конкретния случай е изключен не само умишълът, но и непредпазливостта. Деянието е извършено при обстоятелства, при които отпадат всички форми на вината и следователно не се явява административно нарушение, тъй като не е извършено виновно.

С оглед изхода от делото, сторените от жалбоподателя разноски подлежат на възстановяване от АНО, поради което и съдът ще осъди ОД на МВР Кюстендил, от чиято структура е сектор „Пътна полиция“, да заплати на С. В. А., с ЕГН - ***** от гр.Кюстендил сумата, която съгласно приложения по делото договор за правна защита и съдействие въззивникът е заплатил за адвокатско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Кюстендилският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-1139-001685, издадено на 19.07.2023г. от Началник сектор в ОД на МВР – гр.Кюстендил, с което на С. В. А. , с ЕГН - ***** от гр.Кюстендил са наложени административни наказания, на осн. чл. 175, ал.3, пр.1 от ЗДвП – глоба в размер на 200 лева и е лишен от право да управлява МПС за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА ОД на МВР-Кюстендил да заплати на С. В. А. , с ЕГН - ***** от гр.Кюстендил сторените от същия разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 500 /петстотин/ лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му до страните пред Административен Съд – Кюстендил, по реда на АПК.

Съдия при Районен съд – Кюстендил: _____